

[Krag.]

et rigeligt Antal af Eksempler paa, at Fagforbundenes Ledelse og Arbejdsløshedskassernes Ledelse er saa nøje sammenfiltret med hinanden, at det er umuligt at være det ene Sted uden ogsaa at være det andet. Nu vil jeg sige, at jeg har al Sympati for, at Fagforbundsmedlemmer maa være Medlemmer af de forskellige Fags Arbejdsløshedskasser — og det forlanger Fagforbundene i Almindelighed, og det forlanger de med Rette —, men jeg er en ubetinget Modstander af, at Adgangen til de stats- og kommuneunderstøttede Arbejdsløshedskasser gøres afhængig af, at man lægger Vejen gennem Fagforbundene, og det har Gang paa Gang været fremført her i den høje Rigsdag, at Forsøg paa at tvinge Folk, der ønsker at gaa ind i Arbejdsløshedskasser, ind gennem Fagforbundene som Betingelse for at naa dette Maal, er fuldkommen uberettigede.

Ikke destomindre gøres det jo, og derfor satte vi i Loven af 1927, som alle ærede Medlemmer vil vide, en Bestemmelse ind, som gik ud paa, at faglig Uoverensstemmelse ikke skulde berettige til at nægte Medlemsskab af en Arbejdsløshedskasse. Men denne Bestemmelse er nu i det foreliggende Lovforslags § 13 strøget, og den højtærede Minister har i Bemærkningerne til Lovforslaget givet en Forklaring paa, at han har foretaget denne Strygning, som jeg synes er af meget ringe Værdi.

Den højtærede Minister siger om de Personer, som er kommet i den Situation at være i Uoverensstemmelse med deres Fagfæller, at de repræsenterer „en daarlig Risiko“. Nu maa jeg sige til den højtærede Minister, som jo gennem denne Lovgivning optræder som Sprogrenser, at Udtrykket „en daarlig Risiko“ er et daarligt Udtryk, for ikke at sige et meningsløst Udtryk. Der menes formøntlig, at saadanne Personer frembyder en særlig stor Risiko som Medlemmer af Arbejdsløshedskasser. Jeg nævner kun dette for at vise, at den højtærede Ministers Sprogrensning altsaa ikke alle Vegne har givet de bedste Resultater.

Men altsaa, denne Bestemmelse om, at den faglige Uoverensstemmelse ikke maa udelukke fra Optagelse i Arbejdsløsheds-kassen, skal nu gaa ud, og enhver Person, som ikke vil indtræde i Fagforbundet, og som derigennem kommer i en faglig Uoverensstemmelse, kan altsaa, fordi han frembyder det, Ministeren kalder „en daarlig Risiko“, nægtes Optagelse i Arbejdsløsheds-

kassen, og som Følge deraf kan han ikke vente at faa anvist Arbejde gennem Arbejdsanvisningskontoret, før Personer med samme Kvalifikation som han, men som er Arbejdsløshedskassemedlemmer, har faaet Arbejde.

Men man kan sandelig ikke etablere en Arbejdsanvisning, som paa den Maade er unøutral, som Tilfældet her er, som eneraadende. Vil man give en saadan Eneret — og det er muligt, vi bør naa dertil —, bør vi sikre, at Arbejdsanvisningskontorerne staar neutralt til alle Arbejdergrupper, uanset om Organisationen har naaet at vinde Herredømme indenfor disse Grupper eller ikke.

Jeg er derfor aldeles ikke i Tvivl om, hvad denne Gruppe af Bestemmelser, som jeg her er inde paa, hvad altsaa dels Optagelsen af nye Bestemmelser og dels Strygningen af gamle, i hensynsløse Fagforeningslederes Haand kan benyttes til (*Einer Jensen*: Dem er der ingen af!). Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen siger, at af hensynsløse Fagforeningsledere er der ingen. Jeg skal derom kun sige til det ærede Medlem, at det sete afhænger lidt af Øjnene, der ser; og jeg tror jo nok, at det ærede Medlem Hr. Einer Jensen ikke har noget synderlig skarpt Blik for den Slags Fænomener; jeg kan maaske sige, at han savner det paa Embeds Vegne.

Der er for øvrigt i disse Bestemmelser i §§ 6—8 visse Uklarheder, som jeg synes det er ønskeligt at faa fjærnet. Her staar nu for det første i § 6, 1ste Stykke, at Bestemmelsen ogsaa omfatter Arbejdsanvisning til Transportarbejdere. Nu ved jeg ikke, hvor snævert man vil fortolke dette Ords Indhold; jeg ved ikke, om Søens Arbejdere gaar der ind under, om Transport ad Søvejen ogsaa her kommer i Betragtning; thi hvis det er Tilfældet, maa jeg vel antage, at saa omfatter disse Bestemmelser ogsaa Forhyringsvirksomhed, og hvis det skulde være Tilfældet, saa forstaar jeg, at den højtærede Minister her ad en Omvej er paa Veje til at faa undlivet Forhyringsvirksomhed i de Former, under hvilke vi altid har kendt den her i Landet, for at komme over til den Statsforhyring, som der findes Bestemmelser om i en af de Konventioner, som er vedtaget i Folkeforbundet. Jeg ved ikke, om dette er Tilfældet; det beror jo paa den Maade, hvorpaa man vil fortolke de nævnte Ord, hvad man vil lægge ind i dem. Men jeg haaber, at den højtærede Minister vil give Oplysning herom.